

מ"ת 1037/11/17 - מדינת ישראל נגד ז א ע (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

02 ינואר 2018

מ"ת 1037-11-17 מדינת ישראל נ' א ע(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד שלומי שוחט

נגד

המשיב

ז א ע (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד מוני בן מוחה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה לעיון חוזר בגדרה עותרת המבקשת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים זאת על רקע כתב אישום המייחס לו עבירה של פריצה לבנק וגניבה. על פי העובדות בכתב האישום, ביום 30.10.2017 התפרץ המשיב בשעה 02:58 לבנק דיסקונט ברח' הנרייטה סולד בבאר שבע, בכך שהרים את תריס הגלילה בכוח ונכנס לבנק וגנב שעון יד שהיה מונח במגירה מאחורי דלפק הכספרים.

בדיון שהתקיים ביום 19.11.2017 ולאחר עיון בחוות דעת פסיכיאטרית אשר קבעה כי המשיב ידע להבחין בין טוב לרע וכי היה אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין, הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר שאינה בעצמה גבוהה, ובהחלטה שניתנה במועד זה קיבלתי את טענות ב"כ המשיב שכן אף דעתי הייתה כי אין מדובר בעילת מעצר בעצמה גבוהה בהינתן שגרסת המשיב לפיה הוא נכנס לבנק על מנת לישון ועל מנת להימלט מאחרים שרדפו אחריו התיישבה עם העובדה שהמשיב נמצא ישן בתוך הבנק הגם שקודם לכן נטל שעון שמצא באחת המגירות. המדובר בהתפרצות לבנק באמצעות הרמת תריס אשר לא היה סגור, התפרצות שבוצעה ללא כלים ואמצעים, המשיב לא ניסה להסתיר את זהותו, לא לבש כפפות לידיו וגרסתו נמצאה כאמור מתאימה לעולה מחומר החקירה.

עוד קבעתי בהחלטתי הנ"ל בדבר התרשמותי ממצבו הנפשי של המשיב, אולם נוכח חוות דעת פסיכיאטרית שאמרה אחרת, לא הוספנו לבדוק בעניינו של המשיב וזה בסופו של דבר שוחרר לחלופת מעצר בבית הוריו ובפיקוחם.

ביום 26.11.2017 הוגשה בקשה לעיון חוזר למשיב עבירה של הפרת הוראה חוקית ובכתב אישום שמצורף לבקשה נטען כי המשיב הפר צו בית המשפט בכך שביום 22.11.2017 עת נסע עם אמו לכלא לקחת את חפציו, סירב לחזור לביתו שם נקבע כי ישהה במעצר בית ויצא לשוטט בעיר --. אביו הגיע אליו, החזירו הביתה אולם המשיב ניצל הזדמנות

שהרכב עצר בצומת, פתח את הדלת וברח לאביו מהרכב ויום למחרת הסגיר עצמו למשטרה.

בדיון שהתקיים ביום 29.11.2017 עתר ב"כ המשיב לבדיקה פסיכיאטרית נוספת נוכח דברים שעלו מפיו של אביו של המשיב אשר גם הוא נכח בדיון ומסר דברים לבית המשפט ומכאן ונוכח התרשמותי כי מצבו הנפשי של המשיב אינו טוב וכי אני מתקשה לראות בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בענייניו כסוף פסוק, הוריתי על אשפוזו לצורך הסתכלות וחוות דעת פסיכיאטרית נוספת התבקשה והתקבלה ביום 24.12.2017 וממנה עלתה תמונה אחרת בנוגע למצבו הנפשי של המשיב אשר נמצא כי הוא שרוי במצב פסיכוטי פעיל עם הפרעות קשות בהליך ובתוכן חשיבתו, הפרעות בתפיסה ובבחון המציאות ולפיכך הוצאה עבורו הוראה לאשפוז כפוי.

בהמשך חל שיפור מסוים במצבו של המשיב והדבר ניכר מאוד גם בדיונים בהם נכח המשיב. אז עתר ב"כ המשיב להורות על שחרורו של המשיב חזרה לבית הוריו, אולם אז סברתי שיש לקבל דיווח נוסף ובהחלטתי מיום 28.12.2017 התבקש הפסיכיאטר המחוזי לתת דעתו לשאלה האם נדרשת עדיין שהותו של המשיב במחלקה הסגורה, מדוע לא יועבר למחלקה אחרת בבית החולים ובכלל האם נדרש עדיין אשפוזו של המשיב, זאת נוכח דברים שמסר אביו של המשיב בדיון במועד זה.

בעדכון שהוגש ביום 1.1.2018 עלה כי מצבו של המשיב עדיין מצריך המשך אשפוז ואף הוצאה הוראת אשפוז אזרחי ביום 18.12.2017 בכדי לאפשר מתן טיפול תרופתי בכפייה וביום 25.12.2017 הוצאה הוראת האשפוז בשבוע ולמרות הטיפול התרופתי טרם חל שיפור משמעותי במצבו של המשיב והוא עדיין שרוי במצב פסיכוטי ושיפוטו לקוי באופן חמור.

בדיון היום מבקש ב"כ המשיב כי בית המשפט יורה על שחרורו של המשיב ממעצר ולא על מנת לשחרר את המשיב לחופשי אלא על מנת שלאחר שהתייצב מצבו הנפשי הוא יוכל לחזור לביתו ולהיות בפיקוח הוריו.

ב"כ המבקשת מתנגד לשחרורו של המשיב, לטענתו יש לאבחן בין אשפוז של המשיב בהוראה אזרחית של הפסיכיאטר המחוזי לבין אשפוז בהליך פלילי.

איני מוצאת מקום להידרש לאבחנה בין צו אשפוז אזרחי שניתן ע"י הפסיכיאטר המחוזי לבין צו אשפוז בהליך הפלילי, החשוב לענייננו הוא האם בנסיבות המקרה שלפניי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ההליך הפלילי לא נועד להוות פלטפורמה לאשפוז של אזרחים משום שהם לקו במחלה כזו או אחרת בשלב כזה או אחר בחייהם ואשר היווה את הבסיס למעשים שבגינם נעצרו.

במקרה דנן כבר קבעתי בהחלטה ביום 19.11.2017 כי המשיב אינו מסוכן. מעשיו, קרי כניסתו לבנק בעיקר על מנת לישון שם כמקום מסתור והגנה משום שסבר שרודפים אחריו (מה שמתקשר לעובדה שבסופו של דבר וחרף חוות דעת

ראשונה שמצאה אותו כשיר ואחראי לדין) אינם מקימים מסוכנות, המשיב אז שוחרר.

נכון שהמשיב הפר את צו בית המשפט בשעה שברח מאמו אשר הלכה עמו לבית הכלא בו היה עצור על מנת לקחת את חפציו, אולם יש לקחת בחשבון כי המשיב ברח מאמו נוכח מצבו הנפשי וכך עשה עת ברח גם מאביו.

אביו של המשיב סיפר לבית משפט במהלך הדיון כי המשיב ביקש לחפש את השעון אותו נטל מהבנק עת סבר כי השעון שייך לו. עניין זה הוא שהדליק נורות אדומות הן אצל ב"כ המשיב והן אצל בית המשפט לבחינת מצבו הנפשי של המשיב בפעם השנייה ולפיכך התבקשה חוות דעת פסיכיאטרית נוספת ובסופם של דברים נמצא כהשערת ב"כ המשיב ובית המשפט כי מצבו הנפשי של המשיב אינו טוב.

רוצה לומר כי מעשי המשיב אשר לא מוכר היה למערכת הפסיכיאטרית בוצעו על רקע מצב נפשי קשה, וכך גם ההפרות המיוחסות לו, לפיכך ובהינתן שאין מדובר במעשים שכשלעצמם מלמדים על מסוכנות הנשקפת מהמשיב, הרי שאין מקום להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

המשיב חולה וככל שיש צורך באשפוזו במחלקה סגורה, הרי שיש לעשות כן בהליך אזרחי ולא בהליך הפלילי, אשר כאמור אינו מהווה פלטפורמה למעצרו של חולים בנפשם ועת הם לא מסוכנים לציבור הרחב.

הבאתי בחשבון כי בהוראת השחרור היום המשיב לא ישוחרר לחופשי, הוא יילקח חזרה לבית החולים הפסיכיאטרי בו הוא שוהה בהוראה אזרחית של הפסיכיאטר המחוזי וככל שדרושה לו תקופת אשפוז נוספת וככל שיידרש, חזקה על הפסיכיאטר המחוזי כי יעשה בסמכותו ויוציא הוראת אשפוז אזרחית.

סיכום הדברים, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

- א. המשיב ישהה בביקוח צמוד של אחד מהוריו מר ב א ע ת.ז. וגב' א א ע ת.ז.;
- ב. התייצבות לכל הדיונים בעניינו, וזאת בליווי אחד הערבים;
- ג. הפקדה וערבויות שנחתמו והופקדו בהחלטת השחרור מיום 19.11.2017 יעמדו בעינם;

שב"ס מתבקש לקחת את המשיב עוד היום לבית החולים הפסיכיאטרי בו מאושפז המשיב.

המזכירות תשלח עותק החלטה לפסיכיאטר המחוזי.

ניתנה והודעה היום ט"ו טבת תשע"ח, 02/01/2018 במעמד הנוכחים.

עמוד 3

שוש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

שמעתי את ב"כ המשיב, יש טעם בדבריו, עם זאת ובשים לב שהמשיב יחזור בכל מקרה היום לבית החולים הפסיכיאטרי להמשך אשפוז, אני מורה על עיכוב ביצוע למשך 48 שעות.

המבקשת תודיע עד מחר בשעה 12:00 דבר החלטתה.

ניתנה והודעה היום ט"ו טבת תשע"ח,
02/01/2018 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה